

[Aksel Larsen.]

det, at Regering og Rigsdag bl. a. gennem det, der foregik her i Gaar, har vist sig mere end ufattelig karrig over for de fattigste i vort Samfund, de mere end 150 000 arbejdsløse. Staten har Penge til at forære det store Landbrug, man har endda ved Beslutning af Rigsdagen et Par Gange paatvunget Landbruget ganske betydelige Pengesummer, som dettes Repræsentanter herinde bad sig fritaget for. Regeringspartierne tog ikke noget Hensyn hertil, men sagde: de skal tvinges til at tage disse Millioner.

Gennem Aviserne er vi bekendt med, at Finansministeren mener at kunne undvære — jeg tror, det er 65 Mill. Kr. til forøgede Militæruddgifter. Der synes overhovedet ingen smalle Steder at være, undtagen lige naar det drejer sig om de arbejdsløse og dermed ligestillede. Ikke alene kunde man ikke give dem en Brændselshjælp saa stor, at den kunde mærkes, ikke alene kunde man ikke lade Staten betale denne Brændselshjælp, saa beskeden den blev — nej, man kunde end ikke give den allermest beskedne Refusion til Arbejdsløshedskasserne for de med Ydelsen af Brændselshjælpen forbundne Udgifter.

Saa maa man forstaa, at naar Regeringen optræder paa den Maade, naar den forvalter de Penge, den faar ind, paa den Maade, kan den ikke hos os forvente Velvilje til sine Forslag om, at man gennem indirekte Skatter og indirekte Skatteforhøjelser skal stille flere Penge til dens Raadighed.

Derfor vil vi ikke medvirke til Lovforslagets Fremme.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker ærede Medlemmer, som har givet Udtryk for, at de kan tilslutte sig Lovforslaget.

Der er fra flere Sider rejst Spørgsmaal om Reglerne for Betaling af Vægtafgiften, og der er ogsaa udefra, saavel fra Motororganisationer som fra anden Side, rettet Henvendelse om en anden Betalingsmaade end den nugældende. Nu er Forholdet det, at Vægtafgiften betales i Almindelighed for Personvogne paa een Gang for 1 Aar frem i Tiden. Jeg kan erkende, at der, saaledes som hele Benzinsituationen ligger, kan være Grund til at overveje, om man paa en eller anden Maade skal tilvejebringe en Sikring for, at en Motorejer ikke kommer til at betale for en lang Periode uden at have Lejlighed til at benytte sin Vogn, og jeg kan sige, at der har været forhandlet mellem Trafikministeren og mig om dette Spørgs-

maal. Jeg har ikke ment at kunne fravige Bestemmelsen om, at Skatten skal indbetales aarsvis. Det er bl. a. ogsaa et Kasse-spørgsmaal; Statskassen er i Øjeblikket meget anspændt, og den sædvanlige aarlige Indbetaling, som vi nu paaregner at faa, kan vi simpelt hen ikke give Afkald paa.

Noget andet er Spørgsmaalet om en vis Adgang til Tilbagebetaling, for saa vidt der i en længere Periode skulde være en saadan Tilstand, at Vognen ikke kan benyttes paa Grund af Mangel paa Benzin. Der har i Dag, efter hvad der er meddelt mig, i Finansudvalget været et Samraad med Trafikministeren om dette Spørgsmaal, og Trafikministeren har her antydet den Mulighed, at man for det kommende Finansaar kunde tænke sig en Ordning, hvorved der blev skabt Hjemmel for, at Benzinafgiften tilbagebetales for et Kvar-tal, for saa vidt der i det paagældende Kvar-tal ingen Adgang har været til at køre med Vognen, idet den paagældende ikke har faaet tildelt nogen Benzin. Det er en Udvej, som man muligvis kan benytte.

Det er rigtigt, at den Omstændighed, at man vilde indkræve Afgiften for det kommende Aar nu, uden at der var nogen Sikkerhed for Tilbagebetaling, hvis Benzinen slipper op eller ikke kan tildeles visse Kategorier af Vogne, vilde kunne medføre, at adskillige afmeldte deres Vogne. Dette vilde imidlertid ikke udelukkende kunne betragtes som uheldigt. I den Benzinsituation — eller jeg skulde maaske hellere sige i den Valutasituation —, vi for Øjeblikket befinder os i, er det ingenierte givet, at det ikke vilde være samfundsøkonomisk heldigt, om en Del af den Privatkørsel, der nu foregaar, indstilledes. Man maatte jo gaa ud fra, at de Vogne, som blev afmeldt af Ejerne, var dem, der var mindst Trang til. Men paa den anden Side erkender jeg, at det finansielt set vil betyde et Minus, hvis en saadan Afmelding finder Sted. Det vil give mindre Vejarbejde, og det vil ogsaa paa anden Maade give mindre Beskæftigelse. Der er altsaa to forskellige Hensyn, der staar over for hinanden. Men jeg har dog villet nævne, at det ikke udelukkende, økonomisk set, vilde være at betragte som et Minus, hvis en Del Vogne gik ud af Drift, fordi der ikke var nogen Sikkerhed for Afvikling af Skatten, hvis Benzintildelingen standsedes.

Der er i øvrigt ingen Anledning til at komme ind paa en mere almindelig Diskussion. De Problemer, der knytter sig til denne Benzinordning, blev indgaaende drøftet, da Ordningen første Gang var til Be-